

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 95 0 P 049992 20 Rev 2
Banjaluka, 18.08.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću koje sačinjavaju sudije ovog suda i to, Senad Tica kao predsjednik vijeća, te Jadranka Stanišić i Rosa Obradović kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca, D.P. iz G., zastupanog po punomoćniku, J.Č., advokatu iz T., protiv tužene, A.P. iz G., zastupane po punomoćniku, N.K., advokatu iz N., radi vraćanja poklona, odlučujući o reviziji tužene protiv presude Okružnog suda u Trebinju broj 95 0 P 049992 19 Gž 2 od 24.09.2019. godine, na sjednici održanoj dana 18.08.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova odgovora na reviziju, se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Trebinju broj 95 0 P 049992 17 P od 11.05.2018. godine, odbijen je zahtjev tužioca, kojim je tražio:

-da se tužena, P.A. kao poklonoprimac, obaveže da tužiocu, P.D. kao poklonodavcu vrati poklon – dvosoban stan u G. u ul. ... ulaz br.1, 4 sprat stan br.10, ukupne površine 68,27 m² upisan u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova u list br.1497 kod Uprave B.L. - Područna jedinica G. sa 1/1 dijela u korist tužene P.A., izgrađen na k.č. br. 487/4, 488/1, 491/1, 492/1, 486/1 i 485/2, Pl. br. 637 K.O. G. i k.č. br. 485/11, Pl. br. 636 K.O. G., koji je tužilac poklonio tuženoj na osnovu Ugovora o poklonu OPU- ... od 31.08.2015. godine;

-da se naloži Upravi Područnoj jedinici G. da se na osnovu pravosnažne presude u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, u listu br. 1497, kao vlasnik dvosobnog stana u G. u ul. ... ulaz br. 1, 4 sprat stan br. 10, ukupne površine 68,27 m² izgrađen na k.č. br. 487/4, 488/1, 491/1, 492/1, 486/1 i 485/2, Pl. 637 K.O. G. i k.č. br. 485/11, Pl. br. 636 K.O. G., sa dijelom 1/1 briše tužena P.A. i uspostavi ranije stanje upisa na način da se iznova upiše kao vlasnik stana sa dijelom 1/1 tužilac P.D.

Tužilac je obavezan da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu 3.536,00 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Trebinju broj 95 0 P 049992 19 Gž 2 od 24.09.2019. godine, žalba tužioca je uvažena, te prvostepena presuda preinačena, tako što je tužena, P.A. kao poklonoprimac, obavezana da tužiocu, P.D. kao poklonodavcu vrati poklon – dvosoban stan u G. u ul. ... ulaz br.1, 4 sprat stan br.10, ukupne površine 68,27 m² upisan u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova u list br.1497 kod Uprave B.L. - Područna jedinica G. sa 1/1 dijela u korist tužene P.A., izgrađen na k.č. br. 487/4, 488/1, 491/1,

492/1, 486/1 i 485/2, Pl. br. 637 K.O. G. i k.č. br. 485/11, Pl. br. 636 K.O. G., koji je tužilac poklonio tuženoj na osnovu Ugovora o poklonu OPU- ... od 31.08.2015. godine, te naloženo Upravi Područnoj jedinici G. da se na osnovu pravosnažne presude u Knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, u listu br. 1497, kao vlasnik dvosobnog stana u G. u ul. ... ulaz br. 1, 4 sprat stan br. 10, ukupne površine 68,27 m² izgrađen na k.č. br. 487/4, 488/1, 491/1, 492/1, 486/1 i 485/2, Pl. 637 K.O. G. i k.č. br. 485/11, Pl. br. 636 K.O. G., sa dijelom 1/1 briše tužena P.A. i uspostavi ranije stanje upisa na način da se iznova upiše kao vlasnik stana sa dijelom 1/1 tužilac, P.D.

Tužena je obavezana da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu 8.205,00 KM.

Tužena revizijom pobija odluku drugostepenog suda, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i odbije zahtjev tužioca, ili pak ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac je predložio da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca koji je u cijelosti odbijen prvostepenom presudom, odnosno kojem je udovoljeno drugostepenom presudom.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da je predmetom spora stan koji se nalazi u G., ..., ulaz broj 1, sprat 4., stan broj 10, ukupne površine 68,27 m², upisan u knjigu uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, list broj 1497 kod Uprave B. – PJ G.; da je nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu bio Ć.Dž. koji je živo u G. do 1992. godine; da se Ć.Dž. 1998. godine dogovorio sa roditeljima tužioca, P.R. i M. da im proda predmetni stan, nakon što isti otkupi; da je majka tužioca P.M., radi obezbjeđenja takvog dogovora, 1998. godine dala Dž. 10.000,00 KM; da je nakon otkupa predmetnog stana, 2002. godine zaključen ugovor o kupoprodaji tog stana između Ć.Dž. kao prodavca i tužioca kao kupca, kada je prodavcu isplaćeno i preostalih 12.000,00 KM, na ime kupoprodajne cijene stana; da su se parnične stranke 1999. godine vjenčali i da su sve do 2002. godine živjeli sa roditeljima tužioca, kada su preselili u predmetni stan; da su u predmetnom stanu, kao supružnici, parnične stranke živjele sve do 2017. godine, kada je njihov brak razveden, na način da je mlđ. sin dodijeljen tuženoj na brigu i vaspitanje, a tužilac obavezan da doprinosi za njegovo izdržavanje određeni iznos; da su prije razvoda braka, tačnije 2015. godine, parnične stranke zaključile ugovor o poklonu kod notara O.S. iz T. broj Op... od 31.08.2015. godine, tako da je P.D. poklonio P.A. predmetni stan, kao njegovu posebnu imovinu; da među parničnim strankama nije sporno, da je tužilac teško obolio u toku 2013. godine i da je po prestanku bračne zajednice iselio iz predmetnog stana i vratio se u stan svoje majke, gdje živi sa majkom i bratom; da je tužilac podnio predmetnu tužbu prvostepenom sudu 23.08.2017. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da zahtjev tužioca nije osnovan, pa je stoga sudio tako što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da je predmetni stan kupljen u toku trajanja bračne zajednice između parničnih stranaka i da isti predstavlja njihovu zajedničku bračnu tečevinu, zbog čega tužilac ne može osnovano isticati zahtjev za vraćanje stana koji je poklonio tuženoj u toku 2015. godine, shodno odredbama člana 282 stav 1. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 54/02 i 41/08).

Drugostepeni sud je prihvatio činjenično utvrđenje prvostepenog suda, ali ne i njegov zaključak, da je zahtjev tužioca neosnovan, pa je stoga sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Iz razloga odluke drugostepenog suda proizilazi, da je neprihvatljiv zaključak prvostepenog suda da predmetni stan predstavlja zajedničku bračnu tečevinu parničnih stranaka, kada se ima u vidu da iz ugovora o poklonu notara O.S. iz T. broj Op... od 31.08.2015. godine, jasno proizilazi da tužilac poklanja tuženoj predmetni stan, kao njegovu posebnu imovinu. Pri tome drugostepeni sud ima u vidu da je predmetni ugovor o poklonu notarski obrađena isprava koja po svojoj dokaznoj snazi ima snagu javne isprave, kakvu ima u vidu odredbe člana 132. Zakona parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu ZPP), tj. da se njome dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

Cijeneći da su ispunjeni i ostali uslovi iz odredaba člana 282. stav 2. Porodičnog zakona, jer da je predmetni stan kao poklon, nesrazmjerne velike vrijednosti u odnosu na vrijednost cjelokupne imovine tužioca, kao i da vraćanje poklone ne predstavlja očitu nepravdu za tuženu, odnosno, da ne dovodi tuženu u tešku materijalnu situaciju, drugostepeni sud je našao da je zahtjev tužioca osnovan, pa je stoga sudio kao u izreci drugostepene presude.

Odluka drugostepenog suda je pravilna.

Naime, odredbama člana 282. stav 2. Porodičnog zakona je propisano, da pokloni iz posebne imovine bračnih supružnika koji su nesrazmjerne velike vrijednosti u odnosu na vrijednost njegove cjelokupne imovine u vrijeme postavljanja zahtjeva za vraćanje, se vraćaju poklonodavcu u slučaju razvoda ili poništenja braka. Takav poklon nije dužan da vrati bračni supružnik ako bi to značilo očitu nepravdu za njega ili ako bi ga to dovelo u teške materijalne prilike.

Drugim riječima, za uspjeh u ovoj parnici tužilac je, shodno odredbama člana 7. i člana 123. ZPP, bio u obavezi da dokaže, da je predmetni stan njegova posebna imovina, da je njegova vrijednost nesrazmjerne velika u odnosu na vrijednost njegove cjelokupne imovine u vrijeme stavljanja zahtjeva za vraćanje, te da vraćanje poklona ne čini očitu nepravdu za tuženu, odnosno da vraćanje poklona tuženu ne bi dovelo u teške materijalne prilike.

Prihvatajući u svemu razloge drugostepenog suda, da je predmetni stan posebna imovina tužioca, ovaj sud nalazi da se revizijom tužene neosnovano tvrdi da je predmetni stan zajednička bračna tečevina, jer da je kupljen za vrijeme trajanja braka parničnih stranaka kao supružnika.

Naime, i kod činjenice da je predmetni stan kupljen za vrijeme trajanja braka parničnih stranaka kao supružnika, nepobitne su činjenice, koje ni tužena nije sporila u toku postupka, da je predmetni stan kupljen sredstvima roditelja tužioca, iz koga razloga je i tužena tvrdila da je predmetni stan poklon roditelja tužioca učinjen njima kao supružnicima.

Kada se ima u vidu, da su se prilikom zaključenja ugovora o poklonu predmetnog stana notara O.S. iz T. broj Op... od 31.08.2015. godine, parnične stranke kao supružnici, saglasili, da predmetni stan predstavlja posebnu imovinu tužioca, ima se uzeti, da su se time parnične stranke saglasile, da je predmetni stan poklon roditelja tužioca, učinjen samo tužiocu, a ne i tuženoj.

Kod nespornih činjenica, da tužilac nema druge imovine, ni pokretne ni nepokretne, nema sumnje da je predmetni stan nesrazmjerno velike vrijednosti u odnosu na vrijednost njegove cjelokupne imovine u vrijeme postavljanja zahtjeva za vraćanje.

Kod činjenice, da je tužena obrazovana osoba, sa visokom stručnom spremom, profesorica engleskog jezika, da je kao takva sposobna da ostvaruje primanja za život, a da zajedničkog sina parnične stranke, kao bivši supružnici zajedno podižu, odnosno vode brigu o njemu, tako što tužilac doprinosi za njegovo izdržavanje, ovaj sud nalazi, da vraćanje poklona ne čini očitu nepravdu za tuženu, niti je dovodi u teške materijalne prilike, relevantne za odluku o zahtjevu iz tužbe.

Slijedom datih razloga revizijom tužene se ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, pa je ovaj sud primjenom člana 248. ZPP, odbio reviziju tužene, imajući u vidu, da odluka drugostepenog suda nije zahvaćena nedostacima na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Kako odredbe člana 387. ZPP nemaju u vidu troškove odgovora na reviziju, kao nužne i neophodne troškove, to je ovaj sud odbio zahtjev tužioca za naknadu troškova odgovora na reviziju.

Predsjednik vijeća
Senad Tica

Za tačnost отправка ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić

